

Het betoverde winkeltje

(Die Gangsterfalle)

Criminele komedie in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET BETOVERDE WINKELTJE - DIE GANGSTERFALLE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Nel Guldemond - eigenaresse van het Betoverende Winkeltje

Laura - haar zowat evenoude zus en mede-eigenaresse

Sybrand - lichtzinnige rokkenjagende zoon van Nel

Meg - echtgenote van Sybrand

Cyntia - hun beider dochter, en kleindochter van Nel

Nico - vriend van Cyntia, politie-ambtenaar

Teofiel Storms - alias baron van der Stormen

Zefke Kelderman - zijn rechterhand en eveneens klungel-gangster

Esteban Duval - privé-detective

NN - cliëte

Jeremy Taylor - Laura's vroegere geliefde

DECOR:

Het stuk speelt in 'n antiekwinkel en de situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren 'n deur, die in de tekst wordt aangegeven met bezemkamer, maar waarachter tevens het toilet is. In dezelfde kant achteraan de winkel deur. In de korte kant rechts, overwegend voren, deur naar de keuken. In de brede achterwand links de etalageruit, met het opschrift Het Betoverende Winkeltje. In diezelfde achterwand rechts een open doorgang, die alleen rechts afgaand benut wordt. Zowel de bezemkamer als de winkel deur zijn beide afsluitbaar. Aan de inrichting van de winkel zijn geen grenzen gesteld, maar per se noodzakelijk zijn: een goed in het oog vallende antieke kast, van 't model waar 'n stang inzit om kledingstukken aan 'n knaapje op te hangen. Ook deze moet afsluitbaar zijn. Verder 'n open paraplu bak, waarin 'n aantal wandelstokken staan, alsmede 'n piepklein bureautje met 'n stoel, waaraan wat administratie gedaan kan worden. Tevens dient er 'n divan te zijn, niet als wooncomfort, maar als stuk om te verkopen en hetzelfde geldt voor 'n antieke spiegel, die op 'n plaats hangt, waar dat 't beste uitkomt. Tot slot ook nog ergens 'n antieke telefoon en op 'n verloren plekje 'n scheurkalender. En voor de rest kan er, zoals gezegd, overal wat staan, liggen of hangen. 't Mag dus best 'n beetje druk zijn, met dien verstande, dat er ook nog gespeeld moet kunnen worden.

EERSTE BEDRIJF

Nel zit terzijde aan 'n piepklein bureautje in 'n schriftje de boekhouding bij te houden, temidden van 'n hoop paperassen, terwijl Laura doende is met 'n plumeau stof af te nemen, daarbij het lied neuriënd "You are my sunshine".

Nel: Kun je nou niet eens voor één enkele keer ophouden met dat onnozel geneurie?

Laura: Waarom? Ik neurie toch heel zacht en onopvallend.

Nel: Maar toch niet steeds hetzelfde lied en dat al haast 'n halve eeuw aan één stuk!

Laura: Jij zult 't ook nooit begrijpen! De scheiding van mijn Jeremy zal tot aan m'n levenseinde als 'n angel in m'n vlees zitten, als 'n donkere schaduw op m'n ziel plakken. Ik heb nu eenmaal 'n liefdestrauma en dat weet je best.

Nel: 'n Klap van de molen heb je! En nu hou alsjeblieft je gemak, want ik moet me concentreren om jouw fouten in de boekhouding weer gladgestreken te krijgen.

Laura: (*onschuldig*) Wat zeg je?

Nel: Je hebt me verdraaid goed verstaan! Nu hebben we de zaak toch al sinds we van de schoolbanken kwamen, en nog weet je niet hoe je alles schriftelijk op orde moet houden.

Laura: (*verachtelijk*) Boekhouding! Ajakkes! Die droge materie ligt me niet! Mijn talenten liggen op 't gebied van de omgang met mensen en daar heb jij weer geen kaas van gegeten.

Nel: Zal wel. De enige klant die we gisteren na dagen eindelijk weer eens hadden, heb jij er, met je onnavolgbare verkooppraktijken weer uitgebonjourd!

Laura: Dat was geen klant, maar 'n idioot!

Nel: 't Had niettemin maar 'n haartje gescheeld, of we hadden 'm dat waardeloos prul van 'n kast daar aangedraaid, zo verzet was hij op de wormsteken erin. En als jij 'm niet verteld had, dat ze er ook door 'n echte vakman waren ingeboord, zouden we ze nu kwijt zijn geweest.

Laura: Ik zei toch dat 't 'n idioot was, anders zou hij dat grapje niet voor waar hebben aangenomen.

Nel: Mens, je gaat me vandaag weer op de zenuwen... Als je die eeuwigdurende plaat van je sunshine nu maar eindelijk afzet.

Laura: Dus als ik 't goed begrijp, wil je me ook nog verbieden naar mezelf te luisteren?

Nel: Je laat dat zinloze geneuzel achterwege! Troosteloze puppie!

Laura: Het is de enige herinnering die ik nog aan Jeremy heb! Uiteindelijk waren we twee jaren met elkaar gelieerd en vandaag vier ik de verjaardag van onze verloving.

Nel: *(ogen ten hemel)* Heer in de hemel, wat heb ik toch misdaan, dat ik tot aan 't einde van mijn dagen deze zottin... *(hoofdschuddend)*

Laura: *(dom grijnzend)* Wat bedoel je Nelly?

Nel: *(moedeloos)* 't Heeft geen doel. Kan 't maar beter opgeven. *(op schrift doelend)* Maar vertel me dan tenminste wat dit hier moet betekenen: N.K.G. tweehonderdzesentachtig gulden.

Laura: Nieuwe kleren gekocht. Hoezo?

Nel: Laura, ben je dan nu helemáál aan 't doordraaien? Hoe wil je dat aan die gasten van de belasting verklaren?

Laura: Makkelijk zat. N.K.G.: Noodzakelijke Kosten Gezondheidszorg. Doe toch niet steeds zo moeilijk over alles! *(is nu met de plumeau op de werkplek van Nel doende)*

Nel: O mens, je brengt me nog eens in 't graf! Ha...haaatsjie! En is 't nu haast gedaan met 't onder m'n neus waaien van al dat stof!? Hou je gemak en laat je ergens neervallen!

Laura: Gaat niet. Ik ben vandaag zo fit en vol energie, dat ik me gewoon moet kunnen uitkuren.

Nel: Dan neem liever 'n emmer water en geef de etalageruit 'n beurt, daar is immers niet meer doorheen te kijken. *(op dat moment is door 't raam 'n passante te zien, die nieuwsgierig naar binnen kijkt)*

Laura: Niets van waar! Kijk maar, die dame daar staat er toch maar mooi door naar binnen te gluren.

Nel: *(kijkt ook)* Verhipt! En die ziet er ook nog naar uit, dat ze wel 'n paar centen kan missen!

Laura: Maar dat zijn net de grootste krenten Nelly, geloof me! Laat die nu maar rustig aan mij over. En vóór alles: bemoei je er niet mee!

Nel: Dan probeer haar met jouw talenten maar dat oud scharminkel van 'n kast aan te praten.

Laura: Stil, ze komt binnen! *(de binnenkomende met charmante lach tegemoet tredend)* Welkom dame, komt u binnen, komt u binnen!

Cliënte: *(om zich heenkijkend)* Ja ja, ik eh, ik ben er immers al.

Nel: Waarmee kunnen wij u van dienst zijn? Als u zich voor iets echt unieks interesseert... hier, deze kast, een uitgesproken zeldzaam stuk.

Laura: *(tussen haar tanden)* Houd je kiezen op elkaar! *(tot cliënte)* Zoekt u soms iets heel specifieks?

Cliënte: Ja, eh, het toilet.

Beiden: Ja maar...

Cliënte: *(men ziet dat 't dringend is)* Neemt u mij niet kwalijk, maar...

Nel: *(wijzend, ijzig)* Daar! In de bezemkamer.

Cliënte: *(onthutst)* Maar ik kan toch niet op 'n bezem...

Nel: Daar is ook 'n toilet.

Cliënte: *(haastig af)* O, dank u.

Laura: *(ijzig, minachtend)* Laat maar zitten.

Nel: Ben je blij, dat eindelijk eens iemand per vergissing komt binnendwalen...

Laura: ...is 't dan alleen maar om de aardappelen af te gieten.

Nel: Ik denk er de laatste tijd steeds vaker over, om de tent maar met planken dicht te timmeren.

Laura: Met die gedachte loop ik al jaren rond. Maar dit vertel ik je! We zouden er heel wat beter voorstaan, als jij je zoon niet elke cent in z'n kont zou steken!

Nel: Och nee, moet je zoiets horen! En wie loopt er dan voortdurend staartkwispelend om 'm heen te lispelen: Sybje, als je iets nodig hebt, kom dan maar gerust bij tante Laura!

Laura: Nou en? Ik ben uiteindelijk z'n tante! Maar jij bent z'n moeder en dientengevolge ook verantwoordelijk voor zijn opvoeding. En die heb je 'm, zoals we inmiddels toch wel zonder gewetensbezwaren mogen vaststellen, met de schuimspaan gegeven, en daar is alle goeds doorheen gelopen.

Nel: En daarmee hebben we 't dan wel gehad, ja! Jij hebt 't nog niet eens gebracht tot 'n man, laat staan tot 'n zoon! Dus zou je je over dat soort dingen beter 'n beetje terughoudender kunnen opstellen! Zo, en die tweehonderdzesentachtig gulden voor N.K.G. leg je vandaag nog terug in de la, begrepen?!

Laura: En dat had jij gedacht! Ik denk dat we jou eens in 'n emmer water moeten zetten, want je begint uit te drogen!

Cliënte: *(inmiddels terug van toilet)* Welbedankt!

Laura: En eh, was 't dat? Of kunnen we u misschien met nog iets anders van dienst zijn?

Cliënte: *(om zich heen kijkend)* Tja, zegt u zowat. 'n Vriendin van me heeft binnenkort verjaardag... 'n kleinigheidje misschien.

Nel: O ja, we hebben natuurlijk ook betoverende kleinigheidjes.

Laura: Vandaar ook, dat onze zaak bekend staat als "Het Betoverende Winkeltje, begrijpt u. En eh, wat zou u dan willen besteden?

Cliënte: Tja, vraagt u al zowat. Weet u, mijn vriendin heeft eigenlijk al alles. Bij haar staan en liggen zoveel prullaria in 't rond, dat 't je er niet goed van wordt, als u begrijpt wat ik bedoel.

Laura: Dan zou u haar nog 't beste 'n kilo goedkope bonbons kunnen kopen.

Nel: Niet eens zo'n slecht idee. Die maakt men gewoon soldaat...

Laura: (*cynisch*) ...en er blijft niets van over dan 'n stevige indigestie, maar dat is dan niet uw pakkie aan.

Cliënte: Misschien is dat ook wel 't beste, ja. In elk geval, bedankt voor de tip en eh, (*afgaand*) misschien loop ik nog wel eens 'n andere keer binnen.

Laura: (*tegen gesloten deur*) Maar dan betaal je voor 't sanitair relaxen wel 'n knaak, stomme koe!

Nel: (*weer bij d'r schriftje*) Gaffer zeg, de voorbije maand hebben we weer 'n fantastische winst gemaakt. Net genoeg voor de lopende onkosten en nog te weinig om op je gemak van te verhongeren.

Laura: (*bekijkt Nel en dan zichzelf*) 't Komt nog zover, dat hier alleen nog maar wat beenderen en twee kunstgebitten liggen.

Sybrand: (*vrolijk op via winkeldeur, heeft iets van dit laatste gehoord*) Maar tante Laura, bij twee zoveel liefde uitstralende charmante dames als u beiden, speelt het nettogewicht toch zeker totaal geen rol!

Laura: (*stralend*) Och kijk, Sybrand! M'n Sybje is er!

Nel: (*bars tot Sybrand*) Kijk maar uit, dat je je niet al te zeer vermoeid met al die complimenten. Hoeveel deze keer?

Sybrand: Mama, dat doet pijn. Net alsof ik alleen maar...

Nel: ...om te bedelen langskom, wilde je zeggen, nietwaar?

Sybrand: Even 'n praatje komen maken, dat is alles wat ik wilde.

Nel: En ook, om dan even en passant te vragen wat we kunnen afschuiven. En om die vraag dan maar meteen te beantwoorden: niets!

Laura: (*verwijtend*) Nelly, hoe kun je nu zo grof zijn tegen je enige zoon. Kom, Sybje, ga zitten jongen. Kan ik je wat aanbieden?

Sybrand: Wel eh, wat hebt u dan, tante Laura?

Laura: Eh, eigenlijk niets.

Sybrand: (*lachend*) Dan is de keuze vlug gemaakt, nietwaar. Maar eh, is Meg al geweest vandaag?

Nel: Nog niet nee. Maar zeg eens, gaat 't door? Ik bedoel, willen jullie je echt laten scheiden?

Laura: Eeuwig zonde. Temeer nog, daar jullie toch ooit 'n droompaar waren.

Sybrand: Dat zouden we nóg zijn. Maar zij wil zich met alle geweld van me losmaken en de hemel mag weten waarom.

Nel: (*nog steeds aan d'r schrijftafeltje*) Dat kan ik je vertellen m'n zoon. En dan zeg ik maar één woord: Elvira.

Sybrand: Och kom, mama, dat is toch ouwe toeback!

Laura: Nou, bij die vruchteloze debatten van jullie kan ik best gemist worden. Kan ik net zo goed gaan winkelen.

Nel: *(vlug)* Maar niet weer N.K.G., hoor je?!

Laura: Weet je wat? *(geeft dat ook met gebaar van rechterhand aan)*
Jou laat ik voor de rest van de dag rechts liggen! *(met opgeheven hoofd af in keuken)*

Sybrand: *(lachend)* N.K.G.? Communiceren jullie soms in geheimcode met elkaar?

Nel: Och, dat mens werkt me op de zenuwen, dat 't niet mooi meer is. Maar anderzijds kan ik d'r ook weer niet missen. Maar goed, vertel me eerst maar eens wat er is.

Sybrand: Och, eigenlijk niets bijzonders.

Nel: De gebruikelijke doodoener. Dacht ik wel. Maar dan 'n ander thema: wanneer wil jij je nou eindelijk eens 'n beetje meer om de zaak gaan bekommeren? Je tante en ik worden te oud, om dat hier allemaal in ons eentje te doen.

Sybrand: Mama! Heb ik dan al niet de hele inkoop op me genomen? En kom ik soms niet - let wel: vaak onder de moeilijkste omstandigheden - met de meest waardevolle oude troep aanzetten?

Nel: Waarmee wij dan mooi blijven zitten. Zoals ook met de kast daar, die onze o zo slimme Laura zich van iemand voor vijfhonderd gulden in de maag heeft laten splitsen. We mogen blij zijn, als een van je achterkleinkinderen ooit kans ziet die vermolmde hoop planken aan de een of andere zwakzinnige voor de helft te verkopen.

Sybrand: *(bij de kast)* Je hebt gewoonweg geen geduld. *(kast met hand strelend)* Als je maar weet, dat dit 't zuiverste notenhout is. En kijk eens naar 't draaiwerk hier. Grandioze perfectie van de meesterkunstenaar. Die kast zal z'n weg wel naar de ware liefhebber vinden.

Nel: *(zuchtend)* Nou ja, dat zal ik dan in elk geval niet meer mogen meemaken.

Laura: *(met boodschappentas op uit keuken)* Maar ik gelukkig wel.

Nel: Zeg, als je dan toch gaat, breng dan ook wat lekkers mee voor bij de koffie.

Laura: *(al bij de winkeldeur)* Voor jou 'n stukje cake en voor mij twee heerlijke roomsoezen. *(afgaand)* En jij maar toekijken, omdat je moet vasten.

Nel: Moet je dat akelig nest horen....Maar jongen, wat die kast betreft: de legplank moet je wel op de een of andere manier zien vast te krijgen. Telkens als ik de deur openmaak, komt ze naar beneden.

Sybrand: Doe ik. *(de kast liefdevol strelend)* Ik kan 't niet helpen, maar ze geeft me 'n heel goed gevoel.

Nel: Nou, mij in elk geval niet. Maar eh, je zou me onderhand wel eens kunnen vertellen, wat het werkelijke doel van je komst is.

Sybrand: Mama, luister, het is slechts 'n tijdelijke impasse...

Nel: ...die nu al zo'n twintig jaar duurt!

Sybrand: Ooit sla ik nog wel eens m'n slag, met iets uit die puinhoop hier, dat mag je van me aannemen.

Nel: (*korzelig*) Ja ja, zal wel. Maar eh, overtuig je dan zelf! Kijk maar in de la, kun je zien wat erin zit, of beter gezegd, wat er "niet" inzit.

Sybrand: Alsjeblieft mama. Wil je me soms voor gek verslijten? Ik weet best wel, dat je je geld niet in de la bewaart.

Nel: Weet je jongen, wat ik je het liefst zou geven?

Sybrand: Tweehonderd gulden. Zou ik me weer even kunnen redden!

Nel: 'n Draai om je oren, maar helaas kom ik zo hoog niet meer.

Meg: (*elegant gekleed op via winkeldeur*) Aha, m'n heer gemaal is er ook.

Nel: (*vlug af in keuken*) Maar ik niet meer!

Sybrand: Wat moet jij dan nu alweer hier?

Meg: Datzelfde kan ik jou vragen.

Sybrand: Ik ben hier de bedrijfsleider, als je dat soms vergeten mocht zijn.

Meg: (*honend*) Aha, bedrijfsleider! Meneer staat vandaag dus op z'n strepen. Nou ja, zal me voortaan een ook worst wezen. (*neemt plaats*) Maar eh, is er geen koffie?

Sybrand: (*gaat eveneens zitten*) Denk 't wel, als jij 'm even wilt zetten. (*en 't minachtend gebaar van Meg met d'r hoofd ziende*) Nou goed, dan niet... Was jij al bij de advocaat?

Meg: Kom je vanzelf wel achter.

Sybrand: Meg, alsjeblieft! Is dat nu echt je laatste woord? (*dramatisch*) We hebben elkaar toch ooit liefgehad!

Meg: (*schril lachend*) "We hebben elkaar toch ooit liefgehad." Zitten we opeens in 'n soapopera?

Sybrand: Is 't dan soms gelogen? Ik heb in elk geval van je gehouden, en doe dat nog steeds!

Meg: Alsjeblieft zeg! Jij zou in staat zijn 'n fantastische Othello neer te zetten!

Sybrand: Om je ontwikkelingsgemis inzake cultuur te corrigeren: Othello was chronisch jaloers, hetgeen je, in tegenstelling tot jezelf, van mij niet kunt beweren.

Meg: Maar ik had er in al die jaren ook volop reden toe. Als 't nog nodig mocht zijn je herinnering op te frissen: Elvira, je laatste verovering, voorafgegaan door Charlotte, Louise, Francisca, Debbie etcetera etcetera.

Sybrand: Alles puur fantasie! In elk vrouwelijk wezen, dat mij toevallig voor de voeten loopt, pleeg jij niets anders te zien als 'n rivale. Het

liefst zou je me oogkleppen opzetten, om te voorkomen, dat ik links noch rechts kon kijken! (*stemverheffing*) Je bent... je bent toch... jazer, dat ben je!

Meg: (*rustig*) Je zou best eens gelijk kunnen hebben. Waarschijnlijk heb ik me ook wel voor niets opgewonden, want men mag zich terecht afvragen, welke vrouw bij jouw aanblik nog hartkloppingen kan krijgen. (*bekijkt hem geringschattend*) Men hoeft alleen maar naar die reddingsboei om je buik te kijken.

Sybrand: (*woest*) Maar dat is toch...

Meg: Niettemin, ik ben niet bereid nog langer met lede ogen toe te zien hoe mijn echtgenoot zonder enige schroom alles achterna holt dat 'n rok draagt, schaamteloos in mijn nabijheid met anderen flirt en afspraakjes maakt, terwijl ik er notabene zelf bijzit.

Sybrand: Momentje zeg, dat betref steeds uitsluitend zakelijke aangelegenheden.

Meg: Die dan steevast 's morgens tegen vijven in de een of andere bar eindigden. Voor hoe onnozel houd je me eigenlijk?

Sybrand: Voor het beantwoorden van deze vraag heb ik mezelf nog geen uiterste limiet gesteld. Maar eh, wat ik eigenlijk wilde zeggen, liefje: waar jij werkelijk op doelt, och, dat was toch maar één enkel onnozel keertje.

Meg: En dat was dan ook precies één enkel onnozel keertje teveel. En daar komt dan ook nog simpelweg bovenop, dat je in zakelijk opzicht 'n grote nul met oren bent!

Sybrand: Hé zeg!

Meg: En ik al sinds jaren in ons beider onderhoud moet voorzien.

Sybrand: Maar dat ben je, in de kwaliteit van echtgenote, toch zeker ook verplicht!

Meg: (*stemverheffing*) Wil uitgerekend jij me ook nog gaan onderhouden over m'n plichten?! Luister vriend, 't is definitief voorbij! Je rechtvaardigingen en je cockerspaniël blik kun je je sparen, die werken bij mij niet meer.

Sybrand: (*verliefde toon*) En al het overige, dat er nog steeds is, werkt dat ook niet meer? (*neemt haar hand en wil die kussen*)

Meg: (*slaat 'm op z'n vingers, trekt terug*) De rest kun je allemaal lezen in de brief van m'n advocaat.

Sybrand: (*terneergeslagen*) Dat zou ik nooit van jou gedacht hebben. Ooit hebben we toch...

Meg: ...van elkaar gehouden, dat zei je al.

Sybrand: (*woest*) Weet je wat jij bent? 'n Gevoelloos stuk vreten!

Meg: (*dreigend*) Dat neem je onmiddellijk terug!

Sybrand: Geen letter neem ik terug! En dan zal ik je nóg eens iets

vertellen!

Nel: (*opkomend uit keuken*) Nee, dat laat je braaf achterwegen! Schamen jullie je dan helemaal niet? Als je dan al persé zo tekeer moet gaan, doe 't dan tenminste binnen je eigen vier muren!

Sybrand: Zij is begonnen!

Meg: (*tot Sybrand*) Jij kunt het pleuris krijgen, jij! (*tot Nel, andere toon*) Ik ben alleen maar even langsgesproken om te zien hoe u 't maakt.

Nel: (*bits*) Dank je, goed. Was 't dat?

Meg: (*beledigd*) Alstublieft. Zal ik me voortaan wel de moeite besparen.

Nel: Luister Meg, je bent hier elk moment welkom, maar geen geruzie bij ons. Wij twee, Laura en ik, hebben ook zonder dat al genoeg aan ons hoofd, daar hoeven we jullie problemen niet nog eens als extra toegift bij. (*tot Sybrand*) En jij kunt het hier nog langer doelloos rondhangen ook beëindigen, want ik heb niets voor je.

Sybrand: Wil dat zeggen dat je niet "kunt" of niet "wilt"?

Nel: Mag jezelf uitzoeken.

Sybrand: (*radeloos*) Ja maar, wat moet ik dan?

Laura: (*met tas op via winkel deur, heeft dit laatste gehoord*) Met mij meekomen jongen. Heb iets lekkers voor je meegebracht. (*geeft Nel 'n rol Mariekoekjes*) En voor jou ook, omdat ik nu eenmaal 'n vredelievend mens ben.

Nel: (*spottend*) O, dankjewel zeg! Jij bent inderdaad de goedheid zelve.

Laura: Zeg ik toch! (*af in keuken*) Kom maar jongen. (*Sybrand achter haar aan af, met nog 'n laatste triomfale geste naar beide anderen*)

Nel: Nu gaat hij weer zitten spinnen bij Laura. Wat heb ik toch fout gedaan bij die knaap? Zeker, dat lichtzinnige heeft ie van z'n vader. Die heeft ook iedere cent zoals hij binnenkwam meteen erdoor gejaagd. En dan die eeuwige vrouwengeschiedenissen! Over erfelijke belasting gesproken! In feite kunnen ze er immers niets aan doen. Daarom ook heb ik m'n huwelijk tot het bittere einde toe volgehouden... Maar eh, wat denk je Meg, zou je er niet toch nog eens over willen denken?

Meg: Spijt me echt mama, maar ik ben niet zo geduldig als u. Hij heeft 't gedurende al die jaren gewoonweg te bont gemaakt.

Nel: Nou ja, jij zult 't zelf wel 't beste weten. Maar kom, je hebt toch zeker nog wel tijd voor 'n kop koffie, neem ik aan? Had net voor je kwam nog 'n kan gezet.

Meg: O ja, kan nog wel. M'n verkoopster is er immers. Nog 'n geluk dat m'n winkel zo goed loopt. Als ik op Sybrand was aangewezen, dan welterusten!

Nel: Kom maar, kunnen we binnen verder praten. (*richting keuken roepend*) Laura, stop 't hoorapparaat in die ontvangkanalen van je,

zodat je tenminste hoort als er iemand binnenkomt. *(met Meg af via doorgang. Men hoort politiesirene, kort daarna Teofiel op via winkel-deur, nog angstig achterom kijkend, vlug deur dichtmakend, met rug er tegenaan uithijgend)*

Teofiel: Gloeiende, dat scheelde maar 'n haartje! Gaffer nog aan toe! Als die me te pakken hadden gekregen, was ik goed nat geweest! *(om zich heen kijkend)* Waar ben ik hier eigenlijk? *(leest met verdraaid hoofd het opschrift op het etalageraam)* Het Bet-over-ende Winkeltje. Moet je nagaan.

Laura: *(op uit keuken, kijkt ook met verdraaid hoofd)* Meneer wenst?

Teofiel: *(schrikkend)* Hoe? Wat is?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto